

ЖЮЛЬ ВЕРН

РОБИНЗОНЛАР
МАКТАБИ

МУЗЛАР
ИСКАНЖАСИДА

УЎК: 821.133.1-3П

КБК: 84(4Фр)

В – 47

Верн, Жюль

Робинзонлар мактаби: қисса / Жюль Верн. Рус тилидан
Рустамжон Умматов таржимаси. – Тошкент: Янги аср авлоди,
2016. – 304 б.

ISBN 978-9943-27-789-2

Жаҳон мумтоз адабиётининг даргаларидан бири, буюк француз адиби Жюль Верн (1828 – 1905) тенги йўқ саргузашт-навис, ўз замонасидан илгарилаб кетган бетимсол фантаст эди. Мана, қарийб бир ярим асрдирки, Верн асарларининг оддий ва халқчил, айни пайтда ўзида мардлик, ирода ва садоқат каби юксак фазилатларни мужассам этган қаҳрамонлари жаҳон китобсеварларини ҳаяжонга солиб келмоқда. Энди ўзбек китобхонлари ҳам таниқли адиб буюк меросининг бир қисми бўлган «Музлар исканжасида» ва «Робинзонлар мактаби» асарлари билан танишиш имконига эга бўлдилар.

Жиддий саргузашт асар саналувчи «Музлар исканжасида» қиссаси ёзувчи ижодининг илк даврида – 1855 йилда ёзилган бўлса, комедик чизгиларга бой «Робинзонлар мактаби» саргузашт романи 1882 йилда дунё юзини кўрди.

Турли тақдирлар, қаҳрамонлар ва фавкулудда қизиқарли бурилишларга бой мазкур икки асар ўзбек саргузашт ишқибозлари учун том маънода муносиб совға бўлади деган умиддамиз.

УЎК: 821.133.1-3П

КБК: 84(4Фр)

Рус тилидан
Рустамжон Умматов
таржимаси

ISBN 978-9943-27-789-2

© Жюль Верн, «Робинзонлар мактаби». «Янги аср авлоди»,
2016 йил.

БИРИНЧИ БОБ

МОТАМ БАЙРОҒИ

18... йил 12 май. Дюнкерк шаҳрининг кўҳна черкови кюреси тонгги соат бешда уйғониб, ҳар кунги одати-ча саноқлигина художўй балиқчилар қатнашадиган эрталабки ибодат пешволигига отланди.

Руҳоний ридосига бурканиб, меҳроб томон чоғланаётган дамда нимадандир ҳаяжонланган ва суюнган бир киши кийиниш ҳужрасига кириб келди. У олтамиш ёшлардаги миқти ва тетик, ёқимтой ва истарали денгизчи эди.

– Кюре жаноблари, – ҳовлиқди у, – тўхтанг, бир нафас шошмай туринг!

– Сизни каллайи саҳарда қайси шамол учирди, Жан Корнбют? – сўради ҳайратда қолган кюре.

– Қайси шамол учирганини айтайми? Шу тобда сизни бир бағримга босмасам ўлиб қоламан-да, жаноби кюре.

– Мен-ку бунга қаршимасман-а, аммо аввал ибодатни адо этиб...

– Ибодат! – қаҳ-қаҳ урди кекса денгизчи. – Сиз ҳали ибодат қиламан деб ўйлаяпсизми? Мен шунга йўл қўяманми?

– Нега йўл қўймас экансиз? Мундай тушунтириб-роқ гапиринг, ахир. Ана, учинчи қўнғироқ ҳам жаранглапти...

– Неча бор жарангласин, қўнғирогингиз шу бугуннинг ўзида яна бир карра чалиниши муқаррар, кюре жаноблари. Ахир, ваъда бергансиз: ўғлим Луи билан жияним Марининг никоҳини ўзингиз ўқийсиз-ку!

Кюре қувонч билан қичқирди:

– Ё Тангрим! У сафардан қайтдимми, а?

– Ҳа-да, – жавоб берди Жан Корнбют қўлларини ишқалаб. – Келяпти. Бугун саҳар чоғи кузатув постидан хабар қилишди: ўша ўзингиз ярашиқли ном кўйиб, «Навниҳол шунқор» деб атаган бизнинг бриг соҳилга яқинлашиб қолибди.

– Чин қалбимдан муборакбод этаман, азизим Корнбют, – дея сўзлаган кюре эғнидаги ридоси ва пешбандини ечди. – Ваъда ёдимда, биродар. Бугунги ибодатнинг пешволигини викарыйга топшираман-да, ўғилча соҳилга қадам босган ондаёқ хизматингизга ҳозир бўламан.

– Кўнглингиз тўқ бўлсин, кюре жаноблари, у сизни ортиқ маҳтал қилмайди ҳам. Бўлғуси тўйни ўзингиз овоза қилиб юрувдингиз, энди унинг гуноҳларини афв этишни ҳам ўзингиз сўрайсиз-да. Иннайкейин, шимолий денгизларда қалқиб, сув билан осмон орасида жони омонат юрган йигит қайдан ҳам гуноҳ қила олсин? Қаранг, тўй тантанасини кема қайтган кунга тайинлаб, ажаб иш қилган эканман-да! Мана энди Луи бригдан тушибоқ тўппа-тўғри черков томон йўл олади.

– Бўпти, бора қолинг, Корнбют, бўлинг, ҳамма-ҳаммасини ҳозирлаб тулинг.

– Ўқдай учаман, кюре жаноблари. Тез орада кўришгунча!

Денгизчи савдо кемалари бандаргоҳи соҳилидаги уйи томон шошганча йўл олди. Унинг деразаларидан

шимолий денгиз манзаралари яққол кўриниб турар, денгизчи бу билан фахрланарди.

Жан Корнбют ёшлигини беҳуда совурмаган ва хийлагина сармоя орттирган эди. У гаврлик кемачи бой қўлида бир неча йил капитан бўлиб ишлагач, ўзи туғилиб ўсган шаҳарда уй-жой қилди ва ўз сармоясидан «Навниҳол шунқор» номли бригни қурди. Янги кема билан шимолий денгизлар тарафга кўп қатнади, ҳар гал ёғоч-тахта, металл, қорамой каби юклардан яхшигина фойда топарди. Йиллар ўтди, Жан Корнбют кеманинг тасарруфини шижоатли денгизчи бўлиб улғайган ўттиз яшар ўғли Луига топширди. Маҳаллий капитанларнинг айтишича, Дюнкеркда Луининг олдига тушадиган денгизчи йўқ эди.

Луи Корнбют бу галги сафарга қалбида ишқ ва ҳижрон билан кетганди, у отасининг жияни Марини севарди. Ойимқиз ҳам унинг қайтишини кўзи тўрт бўлиб кутаётганди. Қай бир аждоди голландиялик бўлган йигирма яшаргина нозанин Мари асл Фламанд гўзали эди. Марининг онаси сўнгги нафаси чоғи қизини укаси Жан Корнбютга топширганди. Дарёдил тоға жиянини ўз фарзандидай суйди ва унинг ҳаёт риштасини Луи билан боғлаб, икковини бахтли қилишни кўнглига тукканди.

Олисда кўринган кеманинг қайтиши йирик тижорат сафарининг якуни бўлиши билан бирга Жан Корнбют киссасига мўмай даромад деган сўз эди. «Навниҳол шунқор» йўлида сўнгги манзили бўлган Бодоз бандаргоҳидан (ғарбий Норвегия) келаётганди...

Жан Корнбют черковдан қайтганида, уйдагиларнинг бари кемага пешвоз чиқиш ҳозирлиги билан андармон эди. Ёноқлари бахтдан лов-лов ёнаётган Мари бошига келинчаклар тожини ҳам кийиб олибди.

– Ишқилиб улар лангар ташлагунча улгурайлик-да, – деди у куюнчаклик билан.

– Гапинг тўғри, қизалоғим, тезроқ бўлақол! – маъқуллади Жан Корнбют. – Шамол ҳам шимолдан эсмоқда, демоқчиманки, «Навниҳол шунқор»инг жуда тез етиб келади.

– Тўйга ҳамма-ҳамма дўстларимизни айтдингизми, тоға? – сўради Мари.

– Ҳеч ким қолгани йўқ.

– Нотариус билан кюрени-чи?

– Айтдим, қизим. Ўзинг илдамроқ бўл, ҳали сенга қараб қолмайлик тагин.

Шунинг устига Клербо оға кириб келди.

– Буни қара-я, жўра, – хитоб қилди у. – Омадинг кеп қопти-ку! Ҳозиргина ҳукумат катта миқдорда иморат-боп ёғоч-тахта сотиб олишини эълон қилди.

– Эълон қилса менга нима? Ахир, бу ҳукуматнинг иши-ку.

– Тўғри-да, жаноб Клербо, – тоғасини қувватлади Мари. – Биз учун энг муҳими Луининг қайтиши.

– Баҳслашмайман... – ўзиникини маъқуллади Клербо. – Лекин ёғоч-тахта келтирилиши...

– Сиз ҳам биз билан тўйлашиб зиёфат қиласиз, – Жан Корнбют савдогарнинг сўзини бўлиб, қўлини қаттиқ қисди.

– Иморатбоп ёғоч-тахта келгани...

– Қуруқликдан ва денгиздан ташриф буюрадиган барча дўстларимиз қаторида бўласиз. Меҳмонлар айтиб қўйилган, кема командасини ҳам тўла таклиф этаман!

– Биз уларни кутиб олгани соҳилга борамизми? – сўради Мари.

– Албатта! – жавоб қайтарди Жан Корнбют. – Ҳамма боради, жуфт-жуфт бўлиб юрамиз, олдинда созандалар йўл бошлайди.

Меҳмонлар ўз вақтида етиб келишди. Хийла вақт-ли бўлса-да, таклифга ҳеч ким безътибор бўлмаганди. Ҳаммага ёққан азамат денгизчи табрикларга кўмилиб

кетганди. Бу дамларда Мари ўз хонасида тиз чўкка-нича дуоларини ижобат қилган Худого астойдил шукрона айтарди. Бир зумдан сўнг у яسانيб, зеболаниб залга кириб борди.

Аёллар унинг манглайдан ўпишди, эркаклар эса қўлини қисиб табрикладилар. Жан Корнбют соҳилга жўнаш фурсати етганини эълон қилди.

Қуёш бош кўтараётган дамларда денгиз томон отланган шукуҳли карвон кўзларни қувонтирарди. Бригнинг лангар ташлаши ҳақидаги хушxabарни бандаргоҳдагиларнинг бари билиб бўлгандики, очиқ эшик ва деразалардан тунги қалпоқлари ҳали ечилмаган юзлаб хайрихоҳлар мўралаб туришарди. Ҳамма ёқдан қутловлар, тотли тилаклар гулдай ёғиларди.

Ана шундай табрик ва тилаклар оғушидаги карвон пристанга яқинлашди. Ҳаво шишадай тип-тиниқ, гўё бобо қуёш ҳам инсонлар шодиёнасига шерик бўлаётганди. Шимолдан эсаётган роҳатбахш еллар енгил тўлқинларни ва балиқчиларнинг жажжи қайиқларини причаллар орасида тебратар, улар ортида оппоқ из қолдириб сузиб борарди.

Шаҳарнинг соҳилбўйи даҳасидан бошланувчи икки тўғоннинг нариги учи хийла олисга, денгиз сувларига чўзилганди. Тўй издиҳомининг кенг қаторлари шимоллий тўғон бўйлаб энг чеккадаги кичкина хужрага тезда етиб борди: бандаргоҳ бошлиғи бу ерда навбатчи эди.

Жан Корнбютнинг яқинлашиб келаётган кема-си тобора яққол кўрина бошлаганди. Шамол кучайди. «Навниҳол шунқор» ҳамма елканларини ёйганча шитоб билан келарди. Афтидан, кемадаги қувонч ҳам соҳилдагидан кам эмасди. Қўлига дурбин тутиб, денгиздан кўз узмаётган Жан Корнбют дўстларининг сўровларига кулиб-қувнаб жавоб қайтарарди.

– Ана менинг зебочеҳра кемажоним! – хитоб қилди у. – Бут-бутун, тирналган ҳам эмас, ҳозиргина Дюн-

керқдан чиққандай. Ҳар қандай фалокатлардан Худо асрабди уни.

– Ўғлингиз кўриняптими? – сўради кимдир.

– Ҳозирча йўқ. Албатта, у зарур юмушлар билан банд бўлса керак.

– Ие, нега байроқ кўтарилмаяпти? – ҳайрон бўлди Клербо.

– Бунисини билолмадим, биродар, ҳар ҳолда шунга лойиқ бирор сабаб бордир-да.

– Тоғажон, дурбинни менга беринг, – жиқиллади Мари Корнбютнинг қўлига ёпишиб. – Луини биринчи бўлиб ўзим кўрайин!

– Ие, у менинг фарзандим бўлади-я, хоним!

– Нима қипти? – қиқирлади қизча. – Ахир, ўттиз йилдан бери ўғлингиз-ку, қаллиғим бўлганига эса икки йил бўлди, холос.

Бу орада «Навниҳол шунқор» тобора яқин келиб, шакл-шамойили аниқ кўринаётганди. Команда лангар ташлашга шайланиб, юқоридаги елканлар йиғилганди. Энди жонсарақ матрослардан баъзиларини таниш ҳам мумкин бўлса-да, Мари ва Жан Корнбют ақалли қўл силтаб қувониш илинжида ёш капитанни излаб жавдирашарди.

– Худо ҳақи, капитан ёрдамчиси Андрэ Васлингни аниқ кўряпман! – дея тўсатдан бақириб юборди Клербо.

Бошқа бир одам луқма солди:

– Анавиниси дурадгор Фидель Мизон-ку!

– Бизнинг дўстимиз Пенеллан ҳам кўриниб қолди, – деди яна биров кема томон қўл силкаб.

Бандаргоҳ билан бриг орасидаги масофа уч кабель-тов¹ қолган лаҳзаларда гафелда² қора байроқ кўринди... Демак, кема бортидагилар мотамда!

¹ Кабельтов – 185,2 метрга баробар денгиз масофа ўлчови.

² Гафель – қуйи томони кеманинг мачтасига кўндаланг қоқилган эгри тўсин, қиялама елкан учини боғлашга хизмат қилади. (Таржимон изоҳлари – Р.У.)

Кутиб олувчилар қалбида мудҳиш қайғу бош кўтарди, кўнгли машъум хабарни ҳис этган ойимқизнинг юраги ёрилаёзди.

Кема қадди букик азадор мисоли кириб келаркан, портга қабристон сукунати чўкканди. Бриг тахта кўприкка қадалиб лангар ташлади. Мари, Жан Корнбют ва барча меҳмонлар ўша ёққа отилиб, бир дақиқадан сўнг бортга чиқиб боришди.

– Ўғилгинам! – базўр ингради ота.

Матрослар бошларини букиб мотам байроғига имо қилишди.

Мари эса алам билан чинқирганича кекса Корнбютнинг қўлларига беҳуш йиқилди.

«Навниҳол шунқор» бандаргоҳга Андрэ Васлинг бошқарувида қайтган бўлиб, минг афсуски, унинг бортида ёш капитан – Марининг қаллиғи Луи Корнбют йўқ эди.

ИККИНЧИ БОБ

ЖАН КОРНБЮТНИНГ РЕЖАСИ

Гамхўр қўшнилари Марини олиб кетишди. Капитан ёрдамчиси Андрэ Васлинг қарияга ўғлининг бошига тушган фожиа ҳақида гапириб берди. Кема кундалигига бу хусусда қуйидаги маълумот қайд этилганди:

«26 апрель. Мальстрим¹ кенглиги. Жануби-ғарбдан эсаётган даҳшатли довул қутурмоқда. Бўрон туфайли елканларини йиғиб, ҳаракатдан тўхтаб турган кемада қандайдир нотаниш шхунадан фалокат сигнали олинди. Олд мачта ва елканларидан айрилган номаълум шхунани оқим ва шамол Мальстрим гирдоби тарафга

¹ Мальстрим (Мальштрем) – Норвегия соҳиллари яқинидаги денгиз гирдоби. (Таржимон изоҳи – Р.У.)

суриб кетаётганди. Уни муқаррар ҳалокат кутаётганини кўргач, капитан Луи Корнбют нотаниш денгизчиларга ёрдам беришга қарор қилди. Бунга команданинг ҳамма аъзолари қарши эди. Аммо капитан шлюпкани сувга тушириб, матрос Кортруа ва рулевой Пьер Нукэ билан қайиқдан жой олди. Улар туман орасида олислаб, кўринмай кетгунча, «Навниҳол шунқор» бортидагилар кўз узмасдан кузатиб туришди. Денгизни тун қоронғилиги қоплади. Бўрон тобора қутуриб борарди. «Навниҳол шунқор»ни яқин орадан ўтувчи оқимлар ҳар лаҳза суриб кетиши ва Мальстримнинг домига дучор қилиши ҳеч гап эмасди. Кема ўз измини шамолга топширишга мажбур бўлди. Команда воқеа жойида бир неча кун айланиб, беҳуда излади: аммо на шлюпкадан, на шхунадан, на капитан Луи ва унинг икки ҳамроҳидан ном-нишон топмади. Ахийри Андрэ Васлинг матросларни тўплаб, кема бошқарувини ўз зиммасига олди ва Дюнкеркка етказиб келди».

Барча кема ҳужжатлари каби бу ҳиссиз ва мухтасар ёзувларни ўқиган Жан Корнбют хуни бийрон ёш тўқди. Ўғли ўз ҳамкасбларини қутқариш учун жон фидо қилганигина унинг мотамсаро қалбига ягона таскин бўлиб қолганди. Шўрлик ота тобора дардини тирнаётган бригни тез орада тарк этиб, ҳувиллаган уйига қайтди.

Кулфат хабари яшин тезлигида бутун шаҳарга ёйилганди. Кекса денгизчининг кўпдан-кўп дўст-биродарлари пайдар-пай самимий ҳамдардлик изҳорига шошдилар. «Навниҳол шунқор»нинг матрослари ҳам ташриф буюришди ва фожиа тафсилотларини сўзлаб беришди. Мари эса қаллиғининг жасорати ҳақида Андрэ Васлингдан ҳамма билганларини айтишни талаб қиларди.

Аччиқ кўз ёшларига ғарқ бўлган Жан Корнбют чуқур ўйларга толди. Эртаси куни тонгда кириб келган Андрэ Васлингни саволга тутди:

– Айтинг-чи, Андрэ, ўғлим ҳалок бўлганига имонингиз комилми?

– Минг афсуски, жаноб Жан, бу аини ҳақиқат!

– Сиз уни излаб, имкони бор ҳамма ишни қила олдингизми?

– Мутлақо ҳамма ишни, жаноб Корнбют! Бахтга қарши ўғлингиз ва ҳамроҳларини Мальстрим гирдоблари ҳалок қилганига шак-шубҳа йўқ.

– Андрэ, яна капитан ёрдамчиси бўлиб қолишни хоҳлармидингиз?

– Бу капитан ўзи ҳал қиладиган масала, жаноб Корнбют.

Капитан ўзим бўламан, – жавоб қайтарди кекса денгизчи. – Мен кемадаги юкни зудлик билан тушираман ва ўғлимни топиш учун сафарга отланаман.

– Аммо Луи ҳалок бўлган! – қатъий оҳангда такрорлади Андрэ.

– Эҳтимол, – қизишиб эътироз билдирди Жан Корнбют, – лекин омон қолган бўлиши ҳам мумкин-ку! Мен Норвегиянинг у бош уриши мумкин бўлган ҳамма портларини ахтариб кўрмоқчиман. Ана шунда ҳам ўғлимни топишга бўлган муқаррар умидим узилишига амин бўлганимдан сўнггина армон билан ўлмоқ учун уйимга қайтаман.

Жан Корнбютнинг қарори қатъийлигини ҳис этган Андрэ Васлинг ортиқ баҳслашмай чиқиб кетди.

Жан Корнбют меҳмонни кузатибоқ жиянини ўз режасидан воқиф қилди. Марининг кўзлари жиққа ёшга тўлиб, томчилар орасида умиднинг заиф учқунлари милтирарди. Аини лаҳзага қадар у қаллиғидан буткул умид узиб бўлганди. Энди эса қизнинг қалбида туғилган умид унинг бутун борлигини банд эта бошлаганди.

Кекса капитан «Навниҳол шунқор»да зудлик билан денгизга чиқишга аҳд қилди. Ўта мустаҳкам бриг

ҳеч ҳалокатга йўлиқмаган бўлиб, мутлақо таъмирта-
лаб эмасди.

Жан Корнбют агар матрослар яна сафарга чиқишга
рози бўлсалар, командани ўзгартирмаслигини эълон
қилди. Ягона янги одам унинг ўзи бўлиб, ўглининг
ўрнига кемани бошқармаса бўлмасди.

Луи Корнбютнинг ҳамроҳларидан ҳеч бири бу
таклифни рад этгани йўқ. Улар орасида денгизлар-
ни чарх уриб кезган Алэн Тюркьет, дурадгор Фидель
Мизон, ҳалок бўлган рулевой Пьер Нукэнинг ўрнини
эгаллаган бретониялик Пенеллан, кўп синовлардан
ўтган Градлен, Опик, Жервикдай шоввозлар бор эди.
Фақат қандайдир сабабларга кўра Андрэ Васлингнинг
жавоби мужмал бўлиб, ўйлаб кўриш учун бир неча
кун муҳлат сўраганди.

– Ихтиёр ўзингизда, – деди унга Корнбют. – Аммо
билиб қўйингки, агар рози бўлсангиз, сизни бажони-
дил қабул қиламиз.

Бретониялик Пенелланнинг садоқатига Жан Корн-
бют шак-шубҳа қилмасди, зеро, илгариги сафар чоғлари
кўп ҳамроҳ бўлишган. Ўша пайтларда бу содиқ денгиз-
чи бир баҳонайи сабаб билан қирғоқда қолгудай бўлса,
узун қиш кечалари жажжи Марини кўлидан қўймасди.
Аниқки, қария уни ўз қизидай кўриб, оталарча меҳр
қўйган бўлса, қизалоқ ҳам уни фарзандлик муҳаббати
билан суярди. Пенеллан кемани янги сафарга ҳозир-
лаш учун жону дили билан ҳаракат қилаётганди. Унинг
фикрича, Андрэ Васлинг ҳалокат домига тушган шерик-
ларини астойдил ахтарган эмасди. Лекин Андрэнинг
ўшанда тутган йўлини оқлашга ҳам асослар етарли: ка-
питанлик масъулиятини зиммасига олгач, кемани ва
экипажни хавф остида қолдира олмасди...

Бир ҳафта ҳам ўтмасдан «Навниҳол шунқор» шай
ҳолга келди. Фақат кемадаги юклар сотиладиган мол-

лардан эмас, балки турли-туман озиқ-овқатлардан иборат эди: тузланган гўшт, қуритилган нон, ун ва картошка тўла тўрвалар, ичимликлар, қаҳва, тамаки, чой...

Жўнаш 22 майга белгиланди. Бир кун аввал Жан Корнбютнинг уйига Андрэ Васлинг кириб келди, у ҳали ҳам иккиланаётган бўлиб, жавоби аниқ эмасди.

Эшик очиқ бўлса-да, Жан Корнбют уйда йўқ эди. Андрэ кирган залга Марининг хонаси туташ бўлиб, ичкарида икки киши гаплашаётганди. У Мари билан Пенелланнинг овозини таниди ва индамай қулоқ солди. Афтидан улар анчадан буён суҳбатлашарди ва чоғи ойимқиз бретонияликнинг қай бир мулоҳазасига мутлақо қўшилмаётганди.

– Тоғам Корнбют неча ёшга кирган? – сўради Мари.

– Олтмишларда бўлса керак, – жавоб берди Пенеллан.

– Ана, шу ёшдаям у ҳеч қандай хатарни писанд қилмасдан ўғлини излашга отланмоқда.

– Аммо капитанимиз ҳали бардам ва бақувват инсон-да, – эътироз билдирди Пенеллан. – Унинг жуссаси дубдан, мушаклари эса чўяндан ясалган. Шунинг учун ҳам у ҳақда сира шубҳа йўқ.

– Меҳрибон отагинам, – давом этди Мари, – менга муҳаббатнинг ўзи куч-қувват бағишлайди. Қолаверса, умидим Худодан, бизни ўзи ёрлақайди. Сиз мени доим тушунардингиз-ку, ёрдам беринг, ахир.

– Мари, бунинг асло иложи йўқ. Тақдир пешонамизга не саргардонликларни ёзгани, бизни не кўргиликлар кутаётгани номаълум. Қанча-қанча валломат йигитларни шимолий денгизлар ютиб юборганини сен ақлинггаям сиғдиrolмайсан!

– Нега тушунмайсиз ахир? – ўзиникини маъқуллади қиз. – Бу гапларингиз ҳеч нарсани ўзгартиролмай-

ди. Агар сиз ҳам йўлимни тўссангиз, мендан кўнглингиз қопти деб ўйлайман.

Андрэ Васлинг қизчанинг истагини фаҳмлаб бўлганди. У бир дақиқа ўйлади-да, қатъий қарорга келди. Шунинг устига кекса денгизчи кириб келди ва Андрэ унга рўпара бўлди.

– Жан Корнбют, сизнинг таклифингизни қабул қилганим бўлсин. Вазият ўзгарди ва энди кемада қола оламан. Менинг кўмагимга мутлақо ишонишингиз мумкин.

– Сизга ҳамиша ишонардим, Андрэ Васлинг, – деди Корнбют ва унга қўл узатди. – Мари, бу ёққа қарагин, чирогим!

Мари ва Пенеллан залга чиқиб келишди.

– Биз эрталаб тўлқинлар қайтар маҳали лангарни кўтарамиз, – деди кекса денгизчи. – Шўрлик Маригинам, бугун сен билан биргаликда сўнгги оқшомни ўтказамиз.

– Тоғажон! – Мари ўкирганча Жан Корнбютнинг бағрига отилди.

– Худо хоҳласа, қалифнингни топиб келаман, қизим.

– Албатта, Луини излаб кўрамиз, – қувватлади Васлинг.

– Сиз ҳам борасизми? – жонланди Пенеллан.

– Ҳа, Андрэ Васлинг сафар чоғи менинг ёрдамчим бўлади, – жавоб қайтарди кекса Корнбют.

– О-о, – қулочини керди бретониялик, унинг кўзларида ғайритабиий ифода бор эди.

– У абжир ва уddaбурон йигит эмасми, маслаҳатлари бизга қўл келади.

– Мени уялтирманг, капитан, сизга ўргатиб бўларканми? Сизники каби соғлиқ ва тажриба ҳеч кимда йўқ.

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**